

Barbeltalk

NAAR SPANJE OP 'COMIZO'

Ieder jaar gaat Tim Janssende uitdaging aan om 'ergens' in het buitenland de barbeel op te zoeken. Dit jaar reisde hij samen met zijn vismaten Ade Kiddell (UK), Cees van Dongen (DE) en Frank Pulles (NL) naar het natuurpark Reserva del Cijare in Spanje. Dat is één van de 54 natuurparken in Spanje, die tezamen het grootste natuurgebied van Europa vormen! Het gezamenlijke doel was het vangen van een bijzondere soort barbeel, de 'comizo-barbeel'.

Deze 'Luciobarbus comizo', ook wel Iberische barbeel genoemd, komt hier in Reserva del Cijare in groten getale voor en kan er ruim 15 kilo zwaar worden!

tricieit via waterkrachtcentrales, de watervoorziening voor de bevolking en voor de bevoeiing van de landbouwgronden. Juist deze stuwmeren zijn het thuis van de grote exemplaren comizo's. Onze gidsen Juan en Antonio, die in het Extremadura-gebied zijn opgegroeid en die dit gebied als geen ander kennen, gaan ons deze zes dagen op sleeptouw nemen.

De laatste maanden voorafgaande aan de trip werden de weerberichten nauwlettend in de gaten gehouden. Begin maart is het in het gebied gaan regenen en het duurde ruim een maand voor het weer droog was. Tegen de tijd dat wij vertrekken is het net twee dagen droog en de temperaturen zijn inmiddels gelukkig fors gestegen. De meren hebben sinds de aanleg in begin 1960 nog nooit zo hoog gestaan. De normale waterstand van deze meren liggen tussen de 55% en 70% van de capaciteit. In het gebied waar wij gaan vissen, staan ze nu allemaal voor 100% vol. Zelfs de peilschalen die dit allemaal moeten waarnemen, staan ruim onder water. Als we hier een week eerder zouden zijn geweest, hadden we de trip kunnen afblazen. Toen stond een groot aantal bospaden nog ruim onder water. Er staat ons dus een grote uitdaging te wachten. De bodem ligt vol met slib en het water is bruin en troebel geworden en in dat water komen ook nog eens honderden dode vissen langsgedreven.

Cijare

Het is ergens zaterdag aan het eind van de middag, als we de eerste stuwmeren tegemoet rijden. De meren meanderen tussen de bergen door. Kilometers ver kunnen we kijken en des te verder we de Extremaduravallei inrijden, des te beter ik me begin te voelen. Het is een bergachtig en waterrijk gebied, met grasland, bossen, uitgestrekte vlaktes, stuwmeren en vruchtbare valleien. Het laatste uur hebben we geen enkele auto meer gezien. Na een reis van ruim 12 uur zijn we dan eindelijk aan-

Extremadura is één van de 17 autonome provincies van Spanje. De indrukwekkende natuur van deze provincie is misschien wel één van Europa's mooiste schatten. De waterschaarste in deze provincie tijdens de veelal

hete en extreem droge zomer die soms erg lang kan aanhouden, heeft gedwongen tot de aanleg van talrijke stuwbekkens en meren. Er zijn ruim 40 stuwbekkens aangelegd en deze dienen voor de productie van elek-

Check altijd waterstanden!

beland aan het Cijara meer waar het moet gaan gebeuren. Dit meer wordt al een groot aantal jaar met veel succes bevestigd. Maar zoals overal bieden in het verleden geboekte resultaten geen garantie voor de toekomst... We zijn benieuwd.

Begin van de avond staat eindelijk ons bivvykamp en bespreken we het plan van aanpak. Onze gids Juan heeft vier markers geplaatst. De twee markers in het midden op een diepte van 8 tot 12 meter worden voorzien van hennep, maïs en pellets. De linker- en de rechtermarker liggen op 10 meter diepte en worden voorzien van kaasboilies. Het plan is om de karper naar het midden te lokken en de comizo's naar de buitenste markers. Net als in Nederland is de barbeel hier ook gek op kaas. De gekozen strategie lijkt ons goed en doordacht. Ons vertrouwen stijgt!

Amazing!

We vissen zo'n 100 meter uit de kant; daar waar normaal rond deze tijd de schapen en geiten staan te grazen. De oude rivierbedding ligt op 400 meter

Ver!

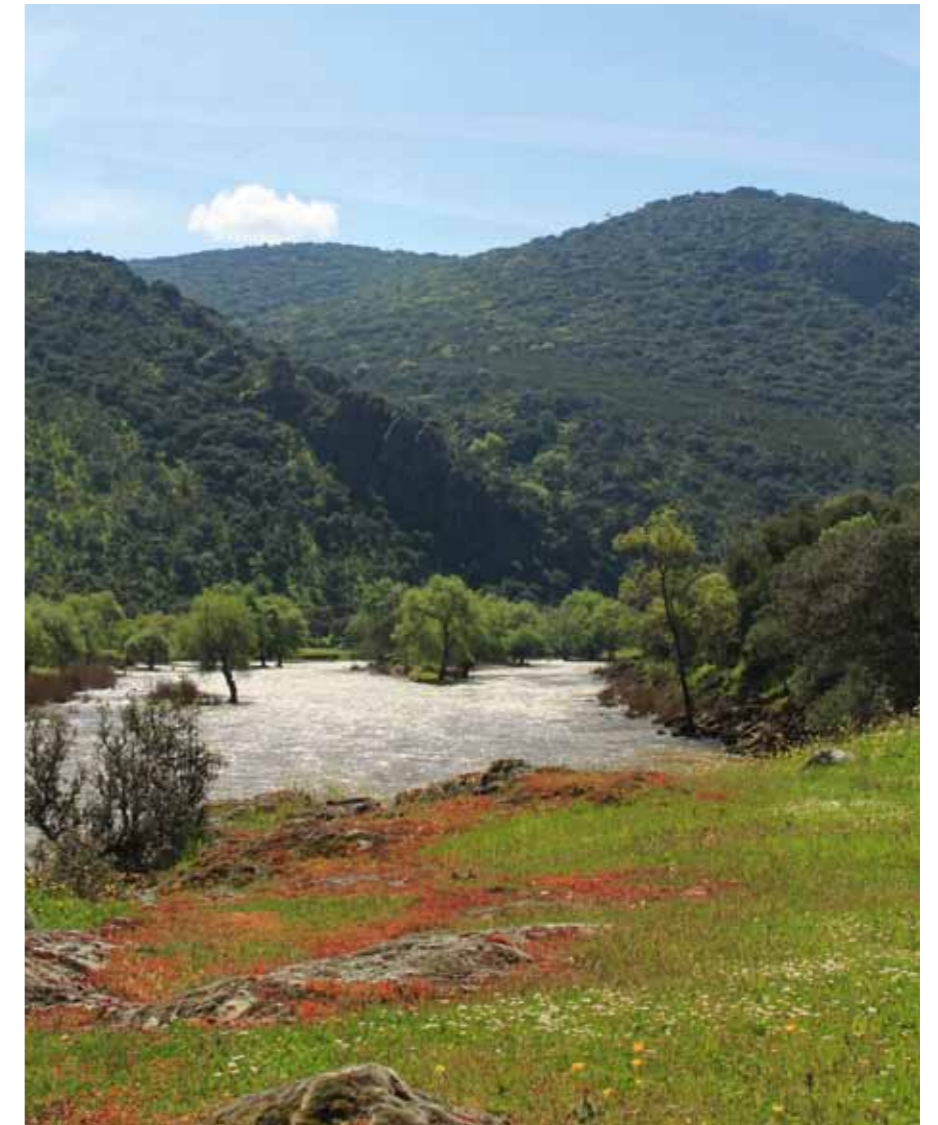
en is onhaalbaar. Na de eerste nacht krijgen we geen enkel teken van leven en daarom worden in de ochtend alle hengels verplaatst naar 200 meter op een diepte van ruim 18 meter. Als we wederom een stille nacht beleven en werkelijk alles hebben geprobeerd, gaan we de daarop volgende ochtend

al vroeg op zoek naar een nieuwe stek. Er wordt gekozen voor de oude rivierbedding die, een dik uur verder de Extremaduravallei in, wél te bevisen is. Wederom worden de markers geplaatst met dezelfde opzet. De diepte ligt nu op zo'n 22 meter en 50 meter uit de kant. Aan het begin van

Werkelijk prachtig!

de avond staat ons kampement en liggen de hengels weer in het water. Juan nodigt mij uit om mee te gaan naar de rivier de Guadiana omdat hij weet dat wij bij uitstek riviervissers zijn. Samen met Juan rijden we ruim een uur over bospaden, al slingerend de bergen door. Net voor zonsopgang komen we aan bij de rivier. De eerste aanblik van deze rivier bij een laagstaande zon zal ik niet snel vergeten... amazing! Juan is absoluut geen riviervisser en bevestigd uitsluitend de stuwmeren. Voor hem is dit dus ook allemaal nieuw. Na een kleine wandeling hebben we een aantal mooie stukken gevonden. We komen nog wat locals tegen die een week op een stuwmeer hebben gevist en daar net als wij geen enkele aanbeet hebben gezien. Een local vertelde ons dat hij privégrond bezit waar de Guadiana rivier uitmondt in het stuwmeer en dat hij deze slechte omstandigheden nog nooit eerder heeft meegemaakt. Terug bij aankomst op het kamp toon ik wat foto's en vertel wat ik heb gezien. Spontaan ontstaat er bij iedereen weer een klein euforisch gevoel. We hebben dus een 'escape' in de vorm van de rivier. Deze is gelukkig bevisbaar, want heel even waren we bang dat de rivier ook buiten zijn oevers zou

Altijd weer die Halibuts pellets!

staan. Als we na wederom twee nachten geen enkele aanbeet krijgen, staat ons besluit vast. We gaan nu echt voor de laatste keer verkassen en dit keer rijden we verwachtingsvol naar

de rivier. De grote comizo's, waar we allemaal van droomden, moeten nog maar even wachten. Daar komen we nog wel voor terug als de omstandigheden beter zijn.

De Guardian

Nadat we alles weer hebben ingepakt, staat ons een korte maar heftige tocht te wachten met een 4x4 terreinwagen en een aanhanger gevuld met al onze

Het uitzicht kan minder...

spullen. We rijden dwars door bossen en bergen door over een rotsachtig pad met hier en daar grote gaten in het wegdek. Aan het eind van de ochtend rijden we de Guardianavallei binnen. Na kort overleg worden de stekken gekozen en de bivvy's weer opgezet.

Ade en ik hebben gekozen voor een splitsing waar een zijstroom van de Guardianarivier weer de hoofdriever in komt. Frank en Cees vissen 200 meter stroomopwaarts bij een grote rotswand. Juan en Antonio vissen tussen ons in op een recht stuk. Helaas hebben we hier niet het materiaal tot onze beschikking waarmee we thuis vissen. Het liefst had ik hier met mijn Korum XS Twintip gezeten, een prachtige hengel voor dit werk. We moeten het nu doen met 2,5 lb en 3,0 lb stokken die gemaakt zijn voor het vissen op de stuwmeren, maar iets te grof zijn voor op de rivier zelf. We hebben gelukkig wel een deel van ons eigen kleinmateriaal met het vliegtuig mee kunnen nemen. We missen alleen de voerkorven die op deze rivier voor succes zouden kunnen zorgen.

Aas & rigs

Aan het eind van de ochtend kunnen we dan eindelijk beginnen met vissen. We hebben nog twee volle dagen voor onze geliefde riviervisserij. De 20 mm Halibut pellets die we tot onze beschikking hebben, worden bevocht

tijd met kokend water. Na ruim twee uur is dit een stevige pasta geworden en worden hieraan nog zaden en maïs toegevoegd. In de Korum pva funnel worden bollies en gecrushte boilies vermengd met een oliehoudende flavour. Als haakaas gebruiken we de Code Red Sonubait boilies en crab pellets. Het systeem waar ik mee vis, is niet heel anders dan wat ik normaliter gebruik: een running systeem, met een iets kortere onderlijn van ongeveer een halve meter.

Dit keer duurt het niet lang voordat we de verlossende eerste aanbeet krijgen. We hebben de afspraak gemaakt dat we beiden met één hengel vissen en om de beurt een aanbeet mogen verzilveren. Ade heeft in het verleden al comizo's gevangen en zodoende mocht ik met de eerste dril beginnen. Een paar minuten later is het me dan eindelijk gelukt. Mijn eerste comizo barbeel. Geen monster, maar wel zeer welkom. De vangst wordt dan ook uitgebreid bejubeld!

Serieuze run

In de eerste uren vangen we allemaal een groot aantal comizo's. We vangen echter niet alleen comizo's, maar ook karpers en 'capino's'. De meeste vissen wegen zo rond de 3 kg. Aan het begin van de avond krijgen we de eerste serieuze run. Meters lijn worden van de molen afgerost. De Delkim is tot ver

in de omgeving te horen. Het is mijn beurt om aan te slaan. Heel even heb ik contact, maar dan valt de lijn slap. Na een moment van teleurstelling zit er niet anders op dan de hengel opnieuw te beazen en opnieuw op de stek te deponeren. Ruim een uur later gebeurt exact hetzelfde: wederom een snoeiharde beet. Nu is het de beurt aan Ade. Een mooie gevecht kan beginnen en na een groot aantal strijdvolle minuten wordt de vis geland. De vis heeft wel de kop van een dikke vis, maar heeft ook een kronkel in zijn lichaam waardoor hij niet volgroeid is. Zo'n lelijke vis hebben we zelden gezien! Maar goed, we beginnen nu wel te beseffen dat er ook grotere comizo's aanwezig zijn.

Voordat de nacht invalt, worden de montages omgebouwd. We schakelen over op een vastloodsysteem met een Avidcarp stiff rig. Deze wordt voorzien van een dubbele 20 mm Code Red boilie en een 45 mm kaasboilie. We hopen dat we in de nacht de wat grotere vissen op onze stekken krijgen en dat de wat kleinere vissen ons met rust laten. Rond middernacht kruipen we onze bivvy in en niet veel later gaat een van de Delkims al af. Deze volle run levert meteen al een mooie karper op. In de rest van de nacht worden we een aantal keer gewekt door volle fluiters en vangen we inderdaad grotere exemplaren dan overdag het geval was.

1/2 L ADV

Ik ga beslist weer terug...

Last best?

In de ochtend nemen we de voorgaande dag door en we besluiten om aan het begin van de avond weer om te schakelen naar ons Korum runring systeem. Onze laatste avond en nacht gaan we vol voor een grote vis. In de ochtend en middag worden net als de vorige dag weer veel comizo's gevangen. Aan het begin van de avond switchen we weer van systeem en dit keer voeren we een groot aantal boilies en geen pellets meer. Het is ons opgefallen dat de beten totaal wegvallen wanneer we stoppen met het voeren van onze pelletmix. Het blijft lang stil, heel lang zelfs. We hebben al uren geen piep meer gehad en besluiten te gaan slapen. Stiekem hopen we dat de grote vissen nu onze stek rustig kunnen uitpluizen zonder dat er kleine vis

aanwezig is. Midden in de nacht worden we gewekt door een sirene. Het is één van de Delkim. Het is de beurt van Ade en terwijl ik mijn schoenen nog aan het aantrekken ben, hoor ik Ade al roepen "It's a big one mate!! Where are you?" Ongelooflijk hoe snel hij bij de hengel was. Een mooie dril begint en meter voor meter wint Ade terrein. Na ruim 15 minuten ligt er een prachtige schubkarper van 12 kg op de mat. Het is inmiddels 4.00 uur als we ons bed weer inkruipen en stiekem hopen we op een herhaling van deze laatste magnifieke aanbeet. Onze hoop blijkt niet ongegrond. Wederom een loeiende beetrunner en nu is het mijn beurt. Nu ben ik als een speer bij de hengel en Ade vraagt of ik bij de hengel lag te slapen. De dril begint en deze vis laat me werkelijk alle hoeken van de rivier

zien. Hij blijft diep en gedraagt zich als een grote barbeel. Na ruim vijf minuten verlies ik echter het contact met de vis! Dit doet pijn. Maar dit hoort er nu eenmaal bij, wordt me ingefluisterd door mijn vriend. Dit was tevens mijn laatste kans van de trip want we krijgen geen beet meer.

De trip was op alle fronten anders dan vooraf gepland en vergde het uiterste van ons geduld en creativiteit. Uiteindelijk hebben we toch nog mooie aantallen weten te vangen. Helaas voor mij geen bonusvis in de vorm van een 'big' comizo. Maar één ding staat vast: ik kom terug voor revanche!

Voor meer informatie voor het vissen op comizo barbeel kijk op de website: www.barbelextramadura.com

Tim Janssen

Sterke jongens hoor, die Spanjaarden...

